

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. София, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4219** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.46, ал.5 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.

Делото е образувано по жалба на Б. Е. П. чрез адв. Ф. срещу Заповед № РДН19-РД09-75/30.01.2019г. на кмета на р-н „Л.“ - СО, с която е прекратено наемното правоотношение на жалбоподателя относно недвижим имот, представляващ общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к. „ Л.“, [жилищен адрес] вх. „А“, ет.12, ап. 57.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед по съображения, че същата е издадена при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че незаконосъобразно СО, въз основа на отказ от приемане на предложено жилище е прекратила изначално невъзникнало наемно отношение и цялата картотечна преписка. Претендират се разноси. В съдебно заседание жалбоподателят, се представлява от адв. Ф., която поддържа жалбата на заявените основания и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата – кмет на р-н „Л.“-СО, чрез процесуалния си представител юрк. Н. в съпроводително писмо от 29.04.2021г. излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в

съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Със заявления до Кмета на район „Л.“ с вх. № К-19-92 от 29.11.2011г. жалбоподателят Б. Е. П. е заявил желанието си да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район „Л.“- Столична община.

С Протокол № 11 от 22.12.2011г. Комисията по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/ е взела решение за включване на П. в картотеката на нуждаещи се от жилище граждани при район „Л.“- СО, като е определила степента на жилищната му нужда съгласно чл. 8 от Наредбата. На основание подадени от лицето в нормативно определения срок декларации по чл. 6 от НРУУРОЖТСО през 2012г.,2013г.,2015г., 2016г. и 2017г., със свои протоколи Комисията по чл. 10 от Наредбата е взела последващи решения за включването му в картотеката през 2013г.,2014г., 2016г., 2017г. и 2018г., като отново е определила степента на жилищната му нужда и съответните точки за предимство за подреждане в групата за всяка година.

Със Заповед № РЛН18-РД66-55 от 12.11.2018г. на кметът на район „Л.“- СО Б. Е. П. е настанен в общинско жилище, находящо в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“А“, ет.12, ап. 57. От страна на лицето последвало подаване на заявление с вх. № РЛН18-ГР94-4141-(1) от 27.11.2018г., с което изразил своето желание доброволно да се откаже от издадената му настанителна заповед и предоставеното му за обитаване общинско жилище.

Въз основа на горното кметът на район „Л.“- СО на основание чл. 46, ал.1, т.7 и ал. 2 от Закона за общинската собственост и чл. 33, ал. 1, т.6 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО издал оспорената в настоящето производство Заповед № РДН19-РД09-75/30.01.2019г., с която е прекратено наемното правоотношение на жалбоподателя относно недвижим имот, представляващ общинско жилище, находящо се в [населено място],ж.к. „Л.“, [жилищен адрес] вх. „А“, ет.12, ап. 57.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Административен съд София град приема, че жалбата е подадена в срок, от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, поради което е процесуално допустима за разглеждане. По съществото ѝ взе предвид следното:

Съгласно чл. 46, ал. 2 от ЗОС, респ. чл. 33, ал. 3 от НРУУРОЖТСО, прекратяването на наемното правоотношение се извършва със заповед на органа, издал настанителната заповед. Съгласно чл.19, ал.1 НРУУРОЖТСО кметът на района по местонахождение на жилището е органът, който е компетентен да издава заповеди за настаняване. В конкретния случай настанителната Заповед № РДН18-РД66-55/12.11.2018г. е издадена от кмета на район „Л.“-СО, на чиято територия се намира общинското жилище, съответно той е компетентният орган да издаде заповедта за прекратяване на наемното правоотношение. Предвид това, не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК. Заповедите, с които се прекратяват наемни правоотношения, съгласно чл.33, ал.2 НРУУРОЖТСО, се издават по образец, съгласно Приложение № 7 към наредбата. Доколкото процесната заповед е съставена по утвърдения образец, съдът не открива нарушения, съставляващи отменително основание по чл.146, т.2 АПК.

Съдът не констатира и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание, по арг. от чл.146, т.3 АПК. Актът е издаден при правилно

приложение на материалния закон и в съответствие с целта му.

Съгласно чл.46, ал.2 ЗОС наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед. В заповедта се посочват основанията за прекратяване на наемното правоотношение и срокът за опразване на жилището, който не може да бъде по-дълъг от един месец. Основанията за прекратяване на наемното правоотношение са посочени в ал.1 на същата разпоредба. В конкретния случай ответникът се е позовал на едно от тях – това по т.7 - отпадане на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище. Като основание за издаване на заповедта са посочени и разпоредбите на чл.33, ал.1, т.6 НРУУРОЖТСО - отпадане на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище. Съдът намира, че е осъществено основанията по чл.46, ал.1, т.7 от ЗОС вр. чл.33, ал.1, т.6 НРУУРОЖТСО - отпадане на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище. В Глава втора, Раздел I /чл. 5-14/ от НРУУРОЖТСО са уредени условията и реда за установяване на жилищни нужди и картотекиране. Съгласно чл. 5, ал. 1 от НРУУРОЖТСО право да кандидатстват за настаняване под наем в жилища по чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата имат семейства или домакинства. Заповедта за настаняване в общинско жилище на семейства и домакинства, включени в годишния списък на картотекираните, които ще бъдат настанени под наем се издава след изрично заявено тяхно съгласие за заемане на предложеното им свободно жилище. В случая със заявлението вх. № РЛН18-ГР94-4141(1) от 27.11.2018г. жалбоподателят доброволно се е отказал от предоставеното му за обитаване общинско жилище, което на практика означава оттегляне на първоначалното подадено от него заявление за настаняване, поради което и административното производство било прекратено като била издадена заповед № РДН19-РД09-75/30.01.2019г. на кмета на СО, район „Л.“ за прекратяване на наемното правоотношение. Целта на проведеното административно производство е била изпълнена- издадена била настанителна заповед, с което искането на заявителя било удовлетворено.

В допълнение следва да се отбележи, че НРУУРОЖТСО не е детайлно предписано как се процедира при неодобряване на предложеното жилище, но от практиката е видно, че преди издаването на настанителна заповед, жилището се показва на заявителя, както се е случило и с жалбоподателя. В случай, че одобреният наемател не хареса жилището, то следва да подаде възражение до компетентните органи, в което да обоснове основателна причина за отказа му. След това му се предлага и второ жилище, като при евентуалното му отхвърляне повече предложения не му се отправят, но не му се прекратяват и картотечните права, за да може на следващата година отново да бъде одобрен за настаняване под наем. Всички тези отклонения обаче от типичното производство се развиват преди издаването на настанителната заповед- крайният акт, с който се приключва административната фаза.

В конкретния случай, жалбоподателят не е посочил основателни причини, че не може да заеме предложеното жилище или че същото е негодно, неподходящо или друго подобно. В този смисъл съдът намира за правилен извода на административния орган, че заявената от П. жилищна нужда е отпаднала. Законовата разпоредба е императивна и предвижда прекратяване на наемното правоотношение винаги при отпадане на жилищната нужда, независимо по какви причини е станало това. След като е безспорно установено, че жалбоподателят сам се е отказал от настанителната заповед, без да се позове на някакви основателни причини, следва законосъобразния извод, че жилищната му нужда е отпаднала. За да бъде включен наново в картотеката на

нуждаещи се от жилище граждани при район „Л.“- СО е необходимо жалбоподателят да подаде нови документи за кандидатстване за настаняване в общинско жилище, посочени в чл. 6 на НРУУРОЖТСО.

Изложеното обуславя извод за законосъобразност на оспорения акт, с който е прекратено наемното правоотношение, поради отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, предвид което жалбата срещу него като неоснователна, следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разносните остават за жалбоподателя така, както са направени, и следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Е. П. срещу Заповед № РДН19-РД09-75/30.01.2019г. на кмета на р-н „Л.“ – СО.

ОСЪЖДА Б. Е. П. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община, 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: